

Prædiken søndag d. 20. november 2016.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Luk 23,32-42 & Luk 1,67-79.

Konge, men anderledes.

Det virker mærkeligt, at vi i dag fokuserer på hvad der sker omkring Jesu død på korset, for det jo ikke den rigtige årstid til det. Det hører jo hjemme i påsken.

Vi ser på det i dag, fordi det i dag er den sidste søndag i kirkeåret. Det er måske kun de allermest nørdede kirkefolk, det betyder noget for.

Perspektivet her er, at det på søndag er første søndag i advent. Her varmer vi op til julens budskab om frelseren, der fødes.

Hvis skal forstå mere end blot den nuttede historie om et lille barn, som fødes i en stald i Betlehem, så er det større perspektiv med historien om Jesus kristus nødvendig at få med.

For der er et større perspektiv. Gud blander sig i verden på en sådan måde, at vi stadig taler om det.

Jeg kan ikke komme i tanke om andre begivenheder, som er så interessante over to tusind år, at mennesker stadig taler om det og forsøger at sætte sig ind i, hvad der faktisk skete.

Det handler om frelse.

Det er det, som er perspektivet, og det kræver at vi ser på, hvad der skete på hovedskalsklippen - Golgatha.

2 af 4

Jesus bliver korsfæstet sammen med to andre. To forbrydere skal man forstå! To forbrydere, som i modsætning til Jesus er skyldige, Jesus er uskyldig.

På Jesu kors var der et skilt: "Han er jødernes konge"

Præcis det skilt var ikke grebet ud af den blå luft.

Folk forventede en ny konge, som skulle komme og gøre alting godt.

Vi er ikke vant til at en konge har egentlig magt, men på det tidspunkt var kongen den, som havde magten med stort M. Han kunne i princippet gøre som han ville, og der var ikke noget som kunne stoppe ham. Med mindre man selvfølgelig besejrede ham i en lille rask krig.

Måske husker du Kong David. Ham den lille hyrderegner, som blev konge efter Saul. Det var David som nedlagde kæmpen Goliath med en sten i panden. Ud over at være god til at kæmpe, så var han konge ca. 1000 år før Jesus blev født.

Kong David var den sidste gode konge landet havde haft og i mellemtiden var flere af profeterne begyndt at tale om en ny konge. En som skal gøre alting godt.

Det er de forventninger, Jesus er trådt ind i.

Men Jesus er ikke sådan en konge. Han taler godt nok om et nyt rige, men ikke om et rige med grænsekontrol og nationalitet. Noget af det første han siger offentligt er:

3 af 4

“Guds rige er kommet nær. Omvend jer og tro på evangeliet!”¹

Evangeliet er ikke bogen, men et udtryk for de gode nyheder.

Hvad består de gode nyheder så i?

Dårlig nyheder er der jo helt generelt nok af. Ikke bare dengang, men så sandelig også nu. Men gode nyheder....

De havde ventet i 1000 år, men den gode nyhed er, at nu griber Gud ind i historien, nu kommer den konge, de alle venter på.

Men han er bare noget så anderledes. Han kommer til de undertrykte, de fattige, de udstødte, de syge... Sådan plejer konger ikke at gøre.

Han helbreder de syge, og løfter mennesker op over de rigide regler.

Han taler om tro på Gud, som en relation baseret på kærlighed fra Gud til mennesker.

Nu er han så sat fast på et kors på Golgatha sammen med to forbrydere. Her beder han til Gud: “Fader tilgiv dem, for de ved ikke hvad de gør!”²

---

¹ Mark 1,15

² Luk 23,34

4 af 4

Det er så anderledes opførsel, at den ene af de to røvere gav sig til at moppe ham: "Hvis du er Kristus (kongen) så frels dig selv og os!"³

Jeg kan godt forstå hans frustration, men den anden røver, har forstået, at ikke bare er Jesus anderledes. Han er the real thing. Han er verdens håb.

Røveren har også indset, at hans egen situation er helt og aldeles håbløs. Det er, underligt nok, nogen gange det, som skal til, før vi indser, at historien om Jesus er en god nyhed for os.

"Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige!"⁴

Jesus svarer ham fra korset: "I dag skal du være med mig i Paradis!"⁵

Det er et rigtigt godt løfte at få der hvor livet er allerværst. Der hvor der ikke er håb.

Når vi på søndag tænder det første lys i adventskransen så spreder det ikke bare hygge, for perspektiverne er langt større end det.

Lyset spreder også løfterne om at være med Jesus i Paradis. Det gælder ikke kun en røver på et kors, men det gælder os....

Amen.

---

³ Luk 23,39

⁴ Luk 23,42

⁵ Luk 23, 43